

m. priredi naš pevski odsek prosvetnega društva pod vodstvom našega vztrajnega organista g. Furlana svojo pevsko akademijo. Na sporedu so: spevoigra »Srce in denar«, razni šaljivi kupleti in pevski nastopi domačega pevskega zbora. Ker bo to za nas Hočane zopet nekaj novega, zato ne bomo zamudili te lepe prilike. Vabimo tudi sosede, da bodo videli, da tudi v Hočah znamo kaj lepega pripraviti!

Št. IIj v Slov. goricah. Tukajšnje katoliško prosvetno društvo vprizori dne 24. julija 1932 ob 8. uri popoldne v Slovenskem domu lepo in zanimivo igro v treh dejanjih »Prisegama«. Vsi ljubitelji lepe igre vljudno vabljani. Odbor.

*

Sijajna Slomškova proslava v Šmarju.

Da bo šmarska dekanija dostojno proslavila sedemdesetletnico smrti svojega največjega rojaka, škofa Slomškega, smo pričakovali. Da pa bo ta proslava tako velika in vprav sijajna, se nismo nadejali. Udeležba je bila ogromna. Dolg spreved deklet se je vil z društvenimi zastavami na čelu in z godbo iz šmarskega trga na hrib sv. Roka. Vprav presenečeni so bili tisti, ki so menili, da bo poset bolj majhen. Pa so prišle mladenke iz vseh župnij šmarske dekanije in tudi iz sosednih krajev. Vse krščanske dekliške organizacije so bile številno zastopane. Ako bi hoteli udeležbo podrobno oceniti, ne vemo, kateremu kraju bi morali dati prednost. Čast zavednim slovenskim krščanskim dekletom! V trgu je udeležinke pozdravil lepo zgrajen slavolok z napisom: »Slovenski narod — Marijin narod«, na hribu sv. Roka pa drug slavolok s pomenljivim Slomškovim izrekom. Vrli fantje so tudi postavili mlaje. Pri sv. Roku se je najprej vršila procesija z Najsvetejšim. Tako velike udeležbe pri procesiji pri sv. Roku ljudje ne pomnijo. Slomškove proslave so se namreč udeležili v prav velikem številu tudi možje in fantje, čeprav je bila prireditev v prvi vrsti namenjena

članicam naših dekliških organizacij. Preč. g. kanonik Časl, škofijski voditelj Marijinih družb, je vodil procesijo ter tudi opravil slovesno sveto mašo. Pridiga je morala biti zunaj cerkve. Ako bi bila v cerkvi, niti tretji del udeležencev ne bi bil mogel biti prisoten. Govoril je v poljudnih besedah predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec. Njegov govor je sličil šopku cvetlic, zbranih in sestavljenih iz samih Slomškovih misli, izrekov, načel in navdila. Naj bi ta duhovni šopek, ki ga je predsednik Prosvetne zveze poklonil dekletom, pa tudi obilnemu številu zbranih fantov, ostal v njihovih rokah nezvenjen! Iz njih bo duhtel vedno sveži Slomškov duh. Po cerkvenem opravilu je bilo izvencerkveno zborovanje, ki ga je vodil predsednik dr. Hohnjec. Na zborovanju so tudi prav lepo, pristrčno, poučno in spodbudljivo govorile zastopnice dekliških organizacij iz raznih krajev: Neža Verbosšek iz Šmarja, Berta Fais iz Kostivnice in Ljudmila Valenčak od Sv. Jurija. Popoldne je imel preč. g. kanonik Časl poučen in navduševalen govor članicam Marijinih družb o tem, kako naj uveljavljajo Slomškovega duha v lastnem življenju in v naših družinah. Slovesne večernice je ob obilni asistenci opravil g. Kociper, župnik iz ponkofske župnije — rojstne župnije Slomškove. Sklepno je monsignor Vreže, varih sv. Roka in njegove veličine, velik, očetovsko skrben prijatelj mladine, v zanosnih besedah pozval mladenke, naj zapojejo Te Deum v zahvalo za krasno uspešo Slomškovo proslavo. Naj bi veličastna šmarska prireditev v proslavo velikega učitelja in voditelja slovenskega ljudstva našla širom naše domovine če ne vrstnice, pa vsaj posnemovalke! Kakšen vtis je napravila šmarska Slomškova prireditev, dokazuje izrek nekega moža iz Dalmacije, ki je pravoslavne vere. Bil je navzoč pri vsej prireditvi, ter naposled izjavil: »Bilo je prav lepo! Slovenci so izobražen, prosvetljen narod!« To

priznanje nam bodi v spodbudo, da nadaljujemo, poglobimo in razširimo med našim narodom prosvetno delo v Slomškovem duhu.

Boj za prestol v Abesiniji.

Abesinski prestol v nevarnosti.

V glavnem mestu Abesinije Addis-Abebi v Afriki vlada baš sedaj veliko razburjenje. Iz Godjama, kamor se je zatekel iz ujetništva pobegli prejšnji cesar Lidi Yassu, poročajo, da zbira tamkaj večjo armado, s katero se bo lotil pohoda v prestolico Addis-Abeba. Poročila trdijo, da so se oklenili s prestola pregnanega vladarja najbolj mogočni poglavarji vseh plemen in da se ojačuje Lidi Yassuova vojska od dne do dne. Vse po Abesiniji govori le o Lidi Yassu in to ni čudno, saj pomenja to ime po naše »mali Jezus«. Globoko verni in krščanski narod Abesincev je uverjen, da ga bo rešil »mali Jezus« nadlog in stisk sedanjega časa. Trenutno caruje v Abesiniji Ras Tafari, ki se je pustil kronati z nepopisnim sijajem v jeseni minulega leta. Tafarišovo carstvo pa je vsled najnovejšega gibanja v prav resni opasnosti in bo doživela Abesinija zelo težke prestolne boje. Abesinska cesarska hiša je namreč ena najstarejših na celem svetu, a tudi ta se je pričela majati.

Kraljica iz Sabe in abesinska vladarska hiša.

Ako smemo verjeti abesinskim zgodovinarjem, vladarski rod v Abesiniji ni samo najstarejši, ampak sega nazaj do Adama. V znameniti abesinski pesnitvi »Slava kraljev« čitamo: »Beležimo rojstva abesinskih kraljev od Adama do današnjih dni.« Iz navedene pa tudi iz drugih kronik zvemo, da je kraljica iz Sabe, ki je vladala nad enim delom Abesinije, iz Kamove družine (Kam je bil Noetov sin). Po tej razlagi bi segala abesinska cesarska hiša preko Noeta nazaj na prvega človeka in do stvarje-

Pavla ni bilo videti po bitki nikjer med vitezi požrešneži in hvalimarki. V cerkvi je molil in se goreče zahvaljeval, da je izpolnil z božjo pomočjo najsvetejšo obljubo, katero je bil prisegel v hramu žalostne Matere božje na sv. evangelij in v roke škofa. Vest mu je govorila na glas, da so njegova dejanja velika za krščanski svet. Prost ni samo Sisak krutih nevernikov, otete so polumeseca in njegovega robstva hrvatsko-slovenske pokrajine!

Ostal je še nekaj dni med res hvaležnimi Siščani in slišal marsikatero resnično iz ust blagega kanonika. Zmagoviti poveljnik Siska Blaž Gjurak je svetoval Pavlu po izplačilu v zlatu in po pristrčni zahvali med solzami, naj se nikar ne pomudi na povratku v Zagrebu. Ako bi zaupal tamkaj v pijančevanju zbranim generalom in vitezom skrivnost najsvetejše zaobljube in preobleke iz ženske v hrabrega viteza, bi ga v zahvalo za rešitev Siska obsodili kot z vragom zvezano čarovnico in jo sežgali na grmadi na najbolj javnem trgu. V Zagrebu bo sedaj vsak drugi junak

le on Pavel ne, ki je doma iz kraja, o katerem se le malo ali nič ne govori med visoko gospodo.

Pa je poslušnil Pavel visoko častitega gospoda Blaža. Krenil je s svojimi orožarji še po tovariše v Karlovec. Od tamkaj niso jezdili v Zagreb, ampak naravnost počez na Podsused in v Brežice. Tukaj so se ustavili za nekaj časa, da so se do dobra odpočili. Iz Brežic so bili v enem dnevu v Lesičnem in na Pilštajnu.

Hrvatsko-slovensko zmago nad Turki proslavljajo vsi znameniti zgodovinarji. Tukaj hočemo navesti našega zgodovinarja Grudna, ki beleži o Sisku tako-le: »Vest o zmagi pri Sisku je silno vzradostila krščanski svet. Ko je prišlo poročilo do cesarja Rudolfa, je hitel takoj v dvorno kapelo in ukazal zapeti slovesni »Te Deum«. Papež Klemen VIII. je pisal Andreju Turjaškemu lastnoročno pohvalno pismo, enako banu Tomažu Erdedu, katerega je imenoval španski kralj za viteza reda sv. Odrešenika in mu podaril zlato svetinjo z napisom: »Gospod, preizkusil si me.«

naj ga izvede. Vzel je dolgo in ostro bodalo ter porinil rezilo v sredino žerjavice. Med navzočimi je zavladala grobna tišina. Vse je zrló z največjo napetostjo v jeklo, ki se je vedno bolj rdečilo radi vročine. Šejk je potegnil razbeljeni nož iz ognja in si ga je položil na jezik. Slišati je bilo cvrčanje, kakor ga je čuti, ako pride vroče železo v dotiko s kako tekočino. Za šejkom so prišli na vrsto uboja osumljeni. Prvi je stopil pred poglavarja, iztegnil jezik in ta mu je položil razbeljeno rezilo nanj. Zavrčalo je in vsi so zavohali obžgano meso. S smradom po opečenju je bila izrečena:

nja sveta. Svetopisemska kraljica iz Sabe igra v abesinski dvorni zgodovini zelo važno vlogo. Ona je bila taista, ki je ustvarila za Abesinijo še danes veljaven red glede nasledstva. Izdala je zakon, da bi izključila prestolne prepire, ki dooloča, da morajo vsi moški principi, izvzemši pravega prestolonaslednika, romati v prognanstvo v hribe Gessen-Amaba. Omenjena postava se izvaja še danes.

Kraljica iz Sabe, ki je prevzela po obisku pri kralju Salomonu v Jeruzalemu, judovsko vero, je umrla 1000 let pred Kristusom. Njen naslednik bi naj bil njen in Salomonov sin Menelik I., pod katerim se je razširilo abesinsko kraljestvo.

Menelik I. si je prevzel med drugim tudi naslov »Judovski lev« in tako se imenujejo vladarji Abesinije še danes, čeprav so že davno pokristjanjeni. Pozneje je razpadlo to kraljestvo na manjše vladavine, ki so trpele radi verskih bojov. Še le leta 1855 se je posrečilo cesarju Teodorju, da je razcepljene pokrajine zopet združil.

Pravi obnovitelj dežele pa je bil Menelik II., ki je vladal še v današnjih dneh in je umrl eno leto pred izbruhom svetovne vojne. Ta cesar je bil priljubljen pri narodu kakor le malokateri vladar.

Lidi Yassu, »mali Jezus«, ki je ubežal iz ječe in se pripravlja, da bi se polastil prestola očetov, je nečak Menelika II. Menelik II., ko je čutil, da se mu bliža smrt, je poklical »malega Jezusa« iz ujetništva in ga je slovesno proglasil za prestolonaslednika.

Kamnica pri Mariboru. (Zopet žrtev Drave.) Kakor smo že zadnjič poročali, je utonil v Dravi dne 7. julija 22letni Franc Draksler, sin pekovskega mojstra v Jelovcu pri Kamnici. Fan-

ta, ki ni bil ravno daleč v vodi, je menda zadel srčna kap, ker ni mogel plavati do kraja in je zginil tekom ene minute pod vodo. Ker je bila voda jako kalna, je bila vsaka pomoč izključena, pa tudi ostali kopalci niso mogli pomagati, ker niso bili večji plavanja. V ponedeljek dne 11. julija pa so domači odrasli fantje iskali po Dravi utopljenca in ga našli na dnu reke zadetega na neko soho komaj par metrov oddaljenega od kraja nesreče. Pogreb je bil v torek, dne 12. t. m. popoldne v Kamnici pri Mariboru. Za blagopokojnim Francem Drakslerjem žalujejo štiri fare, ker je bil fant jako priljubljen in izmed vseh bratov najpridnejši ter najzvestejša pomoč svojim starišem, ki jim je ta strašna zguba nenadomestljiva. Blagi duši večni mir in pokoj, preostalim hudo prizadetim staršem in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Hoče. Krasno popravljene orglje bomo imeli sedaj, zato ne bodimo preveč skopi, ko bo treba seči v žep! Hočani izven cerkve radi lepo zapojemo, zato moramo imeti tudi v cerkvi lepo petje.

Sv. Ožbalt ob Dravi. Blagoslovila se bo v nedeljo dne 31. julija t. l. torej na prvi šent-ožbaltški shod, slovesno in svečano nova banovinska cesta, ki se odcepi tukaj od stare rimske ceste podravske ter se povspne hipoma v strokovnjaških ovinkih skozi obsežni Jurčev dvor v Čermeniški graben. Dotod, torej v njenem spodnjem delu, je cesta zložna pa varno dograjena, pravi blagoslov vsakemu prometu, pešcem in voznikom. Na svoji nadaljni poti je cesta namenjena skozi ličen Presl-Vrubarjev dvor na Kaplo, če bo kje kedaj zopet kredita kaj. Dotlej pa bomo že se se morali vaditi v sveti potrpežljivosti brez grešnega godrnjanja. — Pred štirimi leti pa smo blagoslovili prav na tem mestu novo državno cesto, zgrajeno nad staro rimsko, katero je potopila mogočna Drava, ki se jej je vodna gladina vzdignila zaradi novega visokega jezusa pri falski elektrarni.

St. Peter pri Mariboru. Izlet, ki ga je priredilo prosvetno društvo »Skala«, je dobro uspel v splošno zadovoljnost udeležencev, katerih je bilo 55. Pomudili smo se pri Sv. Antonu v Slov. goricah, Mali Nedelji, Slatina Radenci in pri Sv. Trojici v Slov. goricah, ter se nato zadovoljni vrnil domov. — Rdeči petelin je za-

pel v noči od preteklega četrtega na petek. Pogorela je hiša z gospodarskim poslopjem Antona Bregant v Nebovi. Navzlic pozni nočni uri so prišli na pomoč požrtvovalni gasilci iz Maribora in Pobrežja. Škoda je deloma krita z zavarovalnino. — Nenadna smrt prof. Alojzija Rezmara je tudi marsikaterega šentpeterčana užalostila. Saj je v prejšnjih letih kaj rad zahajal med našo mladino.

Vurberg. Ob koncu šolskega leta je bila v tukajšnji osnovni šoli tri dni razstava ročnih del fantov in deklic. Občudovali smo spretnost, da kaj takega zmorejo otroci. Zasluga gre gošlskemu upravitelju in gdč. učiteljicam, ki so imeli veliko truda z otroci. Bog vam plačaj! — Pa tudi zanimiv kraj je naš slavni Vurberg; koliko tujcev pride ob polétnem času na naš hrib. Radi si ogledajo ta starodavni grad, ki je sedaj moderno puerejen v sanatorij ruskega rdečega križa, pod vodstvom dveh gg. zdravnikov. Od vseh strani si pridejo razni bolniki iskat zdravja. Tako so tudi ozdravili težko bolnega posestnika Jakoba Fradl iz Rogoznice, ki se jim iskreno zahvaljeju.

Sv. Vid pri Valdeku. Župnik Ferdo Pohraški, član občinskega in krajevnega šolskega odbora v Trbonjah in član bivšega cestnega odbora v Marenbergu, bo dne 1. avgusta t. l. slovesno inštaliran za župnika v Št. Vidu nad Valdekom.

Sv. Vid nad Valdekom. V ponedeljek, 11. tega meseca, so zapeli šentvidski zvonovi tužno in milo ter so naznanili, da se je preselila v večnost Pristovnikova Micka. Smrt si jo je izbrala za svojo žrtev, dasi je bila v najlepšem cvetu mladosti, v 18 letu svojega življenja. Ni je mogel rešiti iz mrzlih rok smrti ne pretresljiv jok ne molitev obupanih staršev. Zaspala je trdno, nevzdravno in se ni več odzvala njihovim klicem. Ob njenem mrtvaškem odru je bilo kljub nujnemu poljskemu delu vedno dosti molilcev. Res, ganljivi so bili prizori, ki so se odigravali ob mrtvem truplu te mlade deklice. Njene tovarišice so jo vso zasule s cvetjem tako, da se je videla samo njena lepa, z vencem ovita glava. Saj si je zaslužila to, ker je bila pridna mladenka, vzor vsem svojim sovrstnicam. Bila je lepega vedenja, tiha in mirna, vedno zadovoljna v tihem veselju. Zelo mučno bolezen je prenašala z občudovanja

»božja sodba« in krivda dokazana. Zbrani sodniki so izjavili, da je ponovitev poskusa pri ostalih obdolžencih brezpredmetna. Mož z obžganim jezikom je bil obsojen na plačilo odškodnine. Arabci si razlagajo poskus z ognjem na ta način, da je pri nedolžnem jeziku vsikdar dovolj moker, kar prepereči opečenje. Ako je pa osumljeni kriv, že strah povzroči, da se mu jezik osuši in obžge.

Značilna statistika za sedanjo dobo veliko mestnega življenja. V 27 angleških velemestih je bilo leto 1931 izgubljenih 700 tisoč dežnikov in palič, 400 tisoč raznih zavojev, 11 tisoč

Mnogo bolj od papeža in kraljev sta se radovala zmage tista naroda, ki sta od turške sile največ pretrpela, a jo strla z vzajemno močjo: Hrvati in Slovenci. — Zagrebški kapitelj je dal postaviti na bojnem polju kapelico v čast sv. Ahaciju, čegar god je praznovala cerkev na dan bitke, in je odredil, da se vsako leto 22. junija v zagrebški stolnici opravi zahvalna sv. maša. Cerkvico v čast temu svetniku so zesidali tudi grofi Turjaški pri svojem rodnem gradu. Vsako leto oznanuje na praznik sv. Ahacija strel topičev spominski dan bitke pri Sisku in se zbirajo pobožni verniki v prijazni cerkvi sredi zelenega smrečja. — Slavni dan naše zgodovine so poveljevali tudi v podobah in pesmih. V Valvazorjevem času sta bili še dve podobi bitke pri Sisku, ena v ljubljanski stolni cerkvi, druga v deželni hiši. Prva je še ohranjena in je zdaj v ljubljanskem muzeju. — Razun mnogih umetnih latinskih hvalnic, ki so bile zložene na zmago pri Sisku, jo proslavlja še posebno slovenska narodna pesem, ki si je izvolila »jakega« Adama Ravbarja s Krumperka, ne-

premagljivega konjiškega glavarja, za svojega junaka.

Ravbar silno vojsko zbrali
Pa pod Sisak jo peljali.
Tolk' je Turka na terišču,
Kakor mravelj na mravljišču.

— — — — —
Tak so Turka pozobali,
Da so vsega posabljali.

Omeniti je še končno, da je škof Hren iz Hasanove obleke dal napraviti za ljubljansko stolnico mašni plašč in dve dalmatiki. Prvi je še ohranjen in se rabi vsako leto na praznik sv. Ahacija. Blago je svilnato in temno-rdeče, veznina zlata in srebrna z rdečimi modrimi cveticami.

Slovenci in Hrvatje so še tudi v poznejših turških vojskah pomagali in prelivali svojo kri, toda take slavne zmage sami niso več izvojevali kakor pri Sisku, ki ostane njihov najslavnejši čin v stoletnih turških bojih. —